

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: L.G. Knudsen i K. Zejdová, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i K. Zieleskiewicz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 18 września 2008 r. w sprawie T-47/05 *Angé Serrano i in.* przeciwko Parlamentowi, na podstawie którego Sąd oddalił skargę wnoszących odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji indywidualnych o zmianie zaszeregowania do grupy, wydanych na podstawie przepisów przejściowych zawartych w załączniku XIII do Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. (Dz. U. L 124, s. 1), a zwłaszcza art. 2 tego załącznika — Uchylenie, w następstwie wejścia w życie nowego regulaminu pracowniczego, zaszeregowania do grupy w związku z pomyślnym przejściem konkursu wewnętrznego przeprowadzonego pod rządami dawnego regulaminu pracowniczego — Zachowanie interesu prawnego pomimo bezskuteczności zaskarżonych decyzji — Zasady zachowania praw nabytych i ochrony uzasadnionych oczekiwań — Zasada równego traktowania

Sentencja

- 1) *Odwołanie główne zostaje oddalone.*
- 2) *Odwołanie wzajemne zostaje oddalone.*
- 3) *P. Angé Serrano, J. M. Bras, A. Orcajo Teresa, D. Decoutere, A. Hau i F. J. Solana Ramos, Parlament Europejski oraz Rada Unii Europejskiej pokryją każdy własne koszty postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Rzeczpospolita Polska) — Telekomunikacja Polska SA w Warszawie przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-522/08) ⁽¹⁾

(Łączność elektroniczna — Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 2002/21/WE — Dyrektywa 2002/22/WE — Uzależnianie zawarcia umowy o świadczenie usług od zawarcia umowy o świadczenie innych usług — Zakaz — Internet szerokopasmowy)

(2010/C 113/16)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Telekomunikacja Polska SA w Warszawie

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 95 traktatu WE, a także motywu 13 oraz art. 5 i 8 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz.U. L 108, s. 7), przepisów dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. L 108, s. 21), motywów 1 i 28 oraz art. 1 ust. 3, art. 3, 7, 8, 14, 15, 16 i 19 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, s. 33) oraz motywu 26, art. 16 i 17 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Krajowe przepisy zakazujące operatorom usług telekomunikacyjnych uzależniania zawarcia umowy o świadczenie usług od zakupu innej usługi — Uzależnianie zawarcia umowy o świadczenie usług szerokopasmowego dostępu do Internetu od zawarcia umowy o świadczenie usługi telefonicznej

Sentencja

Dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) i dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne z dnia 16 lipca 2004 r., w brzmieniu mającym zastosowanie do okoliczności będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które zakazują uzależniania zawarcia umowy o świadczenie usług od zawarcia przez użytkownika końcowego umowy o świadczenie innych usług.

Jednakże dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu

Europejskiego i Rady (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, które, poza pewnymi wyjątkami i nie biorąc pod uwagę specyficznych okoliczności danego wypadku, zakazują składania konsumentowi przez sprzedawcę jakichkolwiek ofert wiązanych.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Rhimou Chakroun przeciwko Minister van Buitenlandse Zaken

(Sprawa C-578/08) (¹)

(Prawo do łączenia rodzin — Dyrektywa 2003/86/WE — Pojęcie korzystania z systemu pomocy społecznej — Pojęcie łączenia rodzin — Założenie rodziny)

(2010/C 113/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rhimou Chakroun

Strona pozwana: Minister van Buitenlandse Zaken

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 2 lit. d) i art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251, s. 12) — Pojęcia korzystania z systemu pomocy społecznej i łączenia rodzin

Sentencja

1) Zwrot „korzystanie z systemu pomocy społecznej” zawarty w art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie łączenia rodzin należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala on państwu członkowskiemu na przyjęcie przepisów o łączeniu rodziny odmawiających go członkowi rodziny rozdzielonej, który wykazał, iż posiada stabilne i regularne środki

wystarczające do utrzymania jego oraz członków jego rodziny, lecz który z powodu poziomu dochodów byłby jednak uprawniony do szczególnej pomocy w przypadku szczególnych i indywidualnie ustalonych kosztów niezbędnych do jego utrzymania, zwolnień z podatku przyznanych przez samorząd terytorialny w zależności od dochodów lub środków wspierania dochodów w ramach gminnej polityki minimalnej („minimabeleid”).

2) Dyrektywę 2003/86, a w szczególności jej art. 2 lit. d) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten sprzeciwia się regulacji krajowej, która w celu zastosowania warunków dotyczących dochodów ustanowionych w art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/86 dokonuje rozróżnienia w zależności od tego, czy związki rodzinne powstały przed wjazdem czy po wjeździe członka rodziny rozdzielonej na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Centre d'exportation du livre français (CELF) w likwidacji i Ministre de la Culture et de la Communication przeciwko Société internationale de diffusion et d'édition

(Sprawa C-1/09) (¹)

(Pomoc państwa — Artykuł 88 ust. 3 WE — Bezprawnie przyznana pomoc uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji — Sądy krajowe — Żądanie odzyskania pomocy bezprawnie wprowadzonej w życie — Zawieszenie postępowania aż do wydania przez Komisję nowej decyzji — Wyjątkowe okoliczności mogące ograniczyć zakres obowiązku zwrotu)

(2010/C 113/18)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Centre d'exportation du livre français (CELF) w stanie likwidacji, Ministre de la Culture et de la Communication

Strona pozwana: Société internationale de diffusion et d'édition